

Odbor dopravy a silničního
hospodářství
Oddělení silničního hospodářství

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
18. ledna 2023	JUDr. Anna Kůrková	KUZL 7298/2023	KUSP 85594/2022/DOP/Ků

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání **XXX** (dále jen „obviněný“) přezkoumal rozhodnutí Odboru dopravních přestupků Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „správní orgán“) ze dne 19. 9. 2022, č. j. MěÚ-RpR/096441/2022, sp. zn. MěÚ-RpR/011386/2022, kterým byl výše jmenovaný uznán vinným za přestupek provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl **t a k t o** :

V souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání XXX

z a m í t á

a rozhodnutí správního orgánu ze dne 19. 9. 2022, č. j. MěÚ-RpR/096441/2022, sp. zn. MěÚ-RpR/011386/2022,

se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

I.

[1] Výše uvedeným rozhodnutím byl obviněný uznán vinným

- 1) přestupkem podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil jako provozovatel níže uvedeného motorového vozidla tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 6. 2. 2022 v 9:30 hod. na pozemní komunikaci mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, Ostravská 307, silnice č. I/58 ve směru jízdy na Rožnov pod Radhoštěm, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h stanovena místní úpravou provozu, blíže nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo registrační značky XXX (dále jen „předmětné vozidlo“) a jel rychlostí nejméně 67 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), překročil tedy nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o nejméně 17 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se jednání majícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost jízdy, byla dopravní značka „B20a“. Překročení rychlosti bylo zjištěno měřidlem RAMER10 T/19/0852 - automatizovaným systémem používaným bez obsluhy;

2) přestupkem podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil jako provozovatel níže uvedeného motorového vozidla tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 6. 2. 2022 v 10:10 hod. na pozemní komunikaci mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, Ostravská 307, silnice č. I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h stanovena místní úpravou provozu, blíže nezjištěný řidič řídil předmětné vozidlo a jel rychlostí nejméně 87 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), překročil tedy nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o nejméně 77 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se jednání majícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost jízdy, byla dopravní značka „B20a“. Překročení rychlosti bylo zjištěno měřidlem RAMER10 T/19/0852 - automatizovaným systémem používaným bez obsluhy;

[2] Za toto jednání správní orgán obviněnému s odkazem na ust. § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložil správní trest pokuty ve výši 3.100 Kč. Zároveň byla obviněnému dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku v paušální částce 1.000 Kč.

[3] Rozhodnutí o přestupku bylo obviněnému oznámeno doručením do vlastních rukou jeho osobním převzetím dne 22. 9. 2022. Proti rozhodnutí obviněný podal dne 30. 9. 2022 odvolání, v němž namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyl provozovatelem předmětného vozidla, s vozidlem nedisponuje, předmětné vozidlo pouze vlastní. Správní orgán měl povinnost vést řízení vůči spolku XXX Jeho předmětem je sdílení vozidel, v důsledku čehož může zároveň využívat jiných vozidel. Svě tvrzení obviněný opřel o Smlouvu o zapojení do programu sdílení vozidel a navrhl, aby si ji odvolací orgán vyžádal od Městského úřadu Vyškov. Zároveň správnímu orgánu vyčetl, že nevyslechl statutárního zástupce spolku XXX Správní orgán neprovedení tohoto důkazu nijak neodůvodnil. Obviněný žádnými informacemi o tom, kdo předmětné vozidlo řídil, nedisponuje, nemohl tedy zareagovat na výzvy k zaplacení určené částky a sdělit řidiče. Kromě toho záznam v registru řidičů je nadán materiální publicitou. Je-li tedy v registru vozidel zapsán jako provozovatel vozidla spolek XXX, má se za to, že provozovatelem předmětného vozidla, ledaže by byl zapsán opak.

[4] Odvolací orgán na základě odvolacích námitek usnesením uložil spolku XXX. předložit Smlouvu o zapojení do programu sdílení vozidel, kterou dne 3. 3. 2020 obviněný uzavřel se spolkem XXX (dále jen „smlouva o sdílení vozidel“), což spolek XXX učinil. Následně na základě zjištění z této smlouvy o sdílení vozidel odvolací orgán usnesením uložil spolku XXX předložit evidenci kdo (včetně kontaktních údajů), kde a kdy si vypůjčil předmětné vozidlo, a to ode dne 3. 3. 2020 do dne 20. 12. 2022 (dle článku IV. odstavce 3 smlouvy o sdílení vozidel); a dále výstup z elektronického prostředku zajišťujícího nepřetržitý dohled nad aktuální polohou předmětného vozidla, a to ode dne 3. 3. 2020 do dne 20. 12. 2022 (dle článku IV. odstavce 4 smlouvy o sdílení vozidel). Obviněného odvolací orgán vyzval, aby předložil seznam registračních značek vozidel, která v rámci sdílení vozidel v době od 3. 3. 2020 do 21. 12. 2022 využil, a to včetně uvedení data, kdy se tak stalo.

[5] Spolek XXX ani obviněný do dne vydání tohoto rozhodnutí ničeho nepředložili.

II.

[6] Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným.

[7] Odvolání není důvodné.

III.

[8] Podle ust. § 98 odst. 1 přestupkového zákona odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

1. Rekapitulace spisu:

[9] Z prvotního spisového materiálu zpracovaného Městskou policií Rožnov pod Radhoštěm vyplývá, že dne 6. 2. 2022 v 9:30 hodin, mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, na ulici Ostravská u domu č. p. 307 ve směru jízdy na Rožnov pod Radhoštěm, byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10 T, v. č. 19/0852, předmětnému vozidlu naměřena okamžitá rychlost jízdy 67 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h). V daném úseku je stanovena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno v automatizovaném režimu bez obsluhy. Měřicí zařízení mělo v době zjištění přestupku platné ověření, nastavení parametrů měřícího zařízení bylo provedeno proškolenými strážníky Městské policie dle návodu k obsluze. Stacionární radar je umístěn v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu. Jedná se o stanoviště schválené Policií ČR. Celá věc byla postoupena věcně i místně příslušnému správnímu orgánu k projednání ve správním řízení.

[10] Rovněž z prvotního spisového materiálu zpracovaného Městskou policií Rožnov pod Radhoštěm vyplývá, že dne 6. 2. 2022 v 10:10 hodin, mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, na ulici Ostravská u domu č. p. 307 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10 T, v. č. 19/0852, předmětnému vozidlu naměřena okamžitá rychlost jízdy 87 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h).

[11] Správní orgán ze spisového materiálu zjistil, že jako provozovatel předmětného vozidla je v registru vozidel zapsána společnost XXX. Do spisu založil správní orgán dva videozáznamy s XXX, kde se vyjadřuje ke službě virtuálního provozovatele a dále internetové stránky informující o tom, jak funguje služba virtuální provozovatel.

[12] Správní orgán v obou případech vyzval k zaplacení určené částky (dále jen „výzva“) vlastníka vozidla XXX a upozornil jej, že evidovaný stav registru vozidel deklaruje snahu vyhnout se deliktní odpovědnosti provozovatele, a proto k evidenčnímu stavu v registru vozidel nepřihlédl a za skutečného provozovatele předmětného vozidla považuje i nadále jeho vlastníka, tj. obviněného. Ten na doručenou výzvu nijak nereagoval.

[13] Dne 22. 7. 2022 vydal správní orgán usnesení, kterými podezření ze spáchání obou přestupků odložil, neboť nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

[14] Dne 27. 7. 2022 byl obviněnému doručen příkaz, kterým správní orgán zahájil s obviněným přestupkové řízení. Proti příkazu podal obviněný včasný odpor. Uvedl, že s vozidlem fakticky nedisponuje, vozidlo neprovozuje. Provozovatelem předmětného vozidla je spolek XXX, a proto je třeba věc řešit s ním. Dále navrhl provést důkaz svědeckou výpovědí statutárního zástupce spolku XXX.

[15] Správní orgán uvědomil obviněného o tom, že dle jeho názoru byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, a dal mu možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Následně již správní orgán nečinil žádné úkony a dne 19. 9. 2022 vydal rozhodnutí, proti kterému se obviněný odvolal.

2. Vedení správního řízení:

[16] Správní orgán v průběhu řízení založil do spisu videozáznam s názvem *videoradary.mp4* a dále videozáznam s názvem souboru XXX.

[17] Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 161/2021 – 29, ze dne 26. 11. 2021 zdůraznil, že videozáznam se svou povahou více blíží ohledání nežli listině. „Podle Nejvyššího správního soudu tedy krajský soud založil své rozhodnutí na důkazech zjištěných v rozporu se zákonem. Krajský soud také uvedl, že videozáznam představuje listinu, která se provede pouze založením do spisu. Toto posouzení přitom představuje základ nezákonně zjištěného (provedeného) důkazu – videozáznamu z palubní kamery. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 As 59/2008 – 80, se dokazování promítnutím audiovizuálního záznamu svou podstatou nejvíce blíží dokazování ohledáním. Tento způsob dokazování přitom vyžaduje, aby při provádění mimo ústní jednání byl o takové skutečnosti vyhotoven protokol podle § 18 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tento názor aproboval též rozšířený senát, a to v usnesení ze dne 3. 4. 2012, č. j. 7 As 57/2010 – 82, č. 2633/2012 Sb. NSS. Rozšířený senát dále uvedl, že „[v]ýznam protokolu o provedení důkazu (zde promítnutí záznamu) je totiž pro účastníky řízení

o správním deliktu zcela zásadní. Protokolace prováděných důkazů je významnou procesní zárukou, tento institut ostatně prostupuje celým právním řádem a objevuje se v řízení daňovém nebo v trestním a civilním soudním řízení. Dokazování není možno až na zákonem stanovené výjimky provádět utajeným kabinetním způsobem. Pokud se tedy záznam promítá mimo ústní jednání [...], musí být o takovém dokazování pořízen protokol, který je pro účastníka řízení jistou formální garancí dokazování“.

Jestliže tedy městský úřad nenařídil ústní jednání a mimo jednání přehrál záznam z palubní kamery, aniž by o této skutečnosti pořídil protokol ve smyslu § 18 správního řádu, provedl tento důkaz v rozporu se zákonem. Městský úřad současně ani nevysvětlil, proč nepovažoval nařízení ústního jednání za nutné. Jeho rozhodnutí je proto stíženo vadou nepřezkoumatelnosti, pokud jde o otázku, z jakého důvodu nepovažoval za nezbytné konat ve věci ústní jednání, a současně procesní vadou, spočívající v tom, že o provedení důkazu přehráním videozáznamu, který zachycoval jednání stěžovatele, nese-psal do spisu protokol podle § 18 správního řádu. Pokud by ve věci městský úřad konal ústní jednání, pak by byl záznam přehrán v přítomnosti stěžovatele, který by se k jeho obsahu mohl vyjádřit.“

[18] Nelze tedy CD s videozáznamem pouze založit do spisu a až v rozhodnutí uvést, co správní orgán z videozáznamu zjistil. Podstatné je provést videozáznam jako důkaz, tj. již při provádění dokazování sepsat do protokolu, co správní orgán na videozáznamu viděl a slyšel, aby účastník řízení mohl na zjištění správního orgánu reagovat.

[19] Odvolací orgán považoval za nutné toto pochybení správního orgánu napravit v odvolacím řízení. Nařídil proto dokazování mimo ústní jednání a obviněného o tom uvědomil. V rámci dokazování mimo ústní jednání odvolací orgán zhlédl oba videozáznamy a sepsal protokol o tom, co na nich viděl a slyšel. Obviněný byl rovněž odvolacím orgánem vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí.

[20] Odvolací orgán nezjistil pochybení správního orgánu v průběhu vedení správního řízení v prvním stupni takové závažnosti, aby postupem správního orgánu byl obviněný zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

3. Zneužití práva:

[21] Ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu normuje, že správní orgán přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[22] V projednávané věci správní orgán zjistil, že jako provozovatel předmětného vozidla je zapsán v registru vozidel spolek XXX, kdežto jeho majitelem je obviněný, který byl rovněž jeho předchozím provozovatelem. Správní orgán tento zápis provozovatele vyhodnotil jako účelový s cílem vyhnout se odpovědnosti za přestupek. Za skutečného provozovatele předmětného vozidla proto považoval obviněného a nadále s ním jako s provozovatelem jednal.

[23] V odvolání obviněný popírá, že z jeho strany došlo ke zneužití práva, tedy o pokus vyhnout se odpovědnosti za přestupky provozovatele vozidla. Podle obviněného to správní orgán prvního stupně nijak neprokázal. V registru se rozhodl změnit provozovatele vozidla, protože předmětem je použití vozidel pro službu sdílení vozidel, což je uvedeno i ve stanovách samotného spolku, že jde o platformu sdílení vozidel. Platforma funguje tak, že spolek může zároveň využívat jiných vozidel, které má také ve správě tato platforma, což je velmi vyhovující. Skutečným provozovatelem je XXX, který je zapsán i v registru vozidel, a který vozidlo fakticky provozuje. Tento spolek řeší všechny záležitosti ohledně toho, kdy a kde vozidlo registrační značky je a kdo jej řídí. Obviněný zároveň nemusí platit žádné opravy, neboť vše je ve správě tohoto spolku.

[24] V projednávané věci je odvolací orgán ve shodě se správním orgánem, že chování obviněného je zneužitím práva. Odvolací orgán vycházel z následujících obecných východisek stran obstrukcí a zneužití práva.

[25] Institut zneužití práva nemá v českém právním řádu výslovného zákonného zakotvení. Aplikací tohoto institutu se ve správním řízení zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudku čj. 1 Afs 107/2004-48, kde zdůraznil, že „Zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo

*k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady *lex specialis derogat legi generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz. Knapp, V.: *Teorie práva*. C. H. Beck, Praha, 1995, s. 184-185). Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu“.*

[26] V tomto rozsudku rovněž konstatoval, že institut zákazu zneužití subjektivních práv představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko ekvity (spravedlnosti). Zákon, jenž je ze své povahy obecný, nemůže pojmově pamatovat na všechny myslitelné životní situace, které mohou za jeho účinnosti nastat. V důsledku toho se může přihodit, že určité chování formálně vzato – ve skutečnosti ovšem pouze zdánlivě, odpovídá dikci právního předpisu, avšak je zároveň pocíťováno jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a rozumným uspořádáním společenských vztahů působí společnosti újmu. Takové chování má potom povahu nikoli subjektivního práva, nýbrž jeho zneužití. Zákaz zneužití však musí být chápán jako výjimka z pravidla.

[27] Zneužití práva v přestupkovém řízení řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku čj. 1 As 27/2011-81, ve kterém se zabýval otázkou, zda volba zástupce z Kuvajtu pro řízení o přestupku může představovat zneužití práva na zastoupení. Uvedl zde, že „jednání směřující ke zneužití práva musí být dostatečně prokázáno. V takovém případě pak rozhodující subjekt nemusí poskytnout právnímu jednání účastníka řízení ochranu - nepřízná účinky (...). Vždy však bude nezbytné vycházet z individuálních okolností každého jednotlivého případu“.

[28] V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 70-2008-40 bylo uvedeno, že „zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako a materiálního právního státu založeného na určitých vúdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem (...). Zákaz zneužití práva je v jistém smyslu *ultima ratio*, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastními právnímu řádu, zejména právní jistoty s nímž se z cela logicky nejvíce střetává“.

[29] Lze tedy konstatovat, že institut zneužití práva je možné použít pouze ve zcela výjimečných situacích a jednání ke zneužití práva směřující musí být v konkrétním případě dostatečně prokázáno.

[30] Odvolací orgán se proto zabýval tím, zda se v nyní posuzovaném případě jedná o onu výjimečnou situaci, na kterou lze aplikovat zákaz zneužití práva, a zda správní orgán toto jednání dostatečně prokázal.

[31] Správním orgánům napříč Českou republikou je známo, že spolek XXX umožňuje vlastníkům vozidel, aby spolek zaevidovali jako provozovatele jejich vozidla do registru vozidel, aby se zbavili pokut souvisejících s přestupky nesprávného stání, jízdy na červenou a nedodržení stanovené rychlosti zjištěné automatizovaným prostředkem bez obsluhy.

[32] Odvolací orgán zjistil, že Spolek XXX byl zapsán jako provozovatel vozidla, odlišný od vlastníka, minimálně v těchto případech:

- Krajský úřad Zlínského kraje – sp. zn. KUSP-32937/2021/DOP/Mu
- Krajský úřad Plzeňského kraje - sp. zn. ZN/2071/DSH/21, ZN/883/DSH/22, ZN/1929/DSH/22, ZN/2141/DSH/22, ZN/1129/DSH/22, ZN/1053/DSH/22
- Krajský úřad Jihomoravského kraje – sp. zn. S-JMK 54651/2022/OD, S-JMK 89724/2022/OD, S-JMK 5042/2022/OD, S-JMK 71491/2022/OD, S-JMK 66771/2022/OD, S-JMK 155139/2021/OD
- Magistrát Hlavního města Prahy S-MHMP 204529/2019, S-MHMP 284276/2019, S-MHMP 2045160/2018, S-MHMP 1009791/2019, S-MHMP 1164690/2019, S-MHMP 1518422/2019, S-MHMP 1902552/2019, S-MHMP 2104486/2019, S-MHMP 2273961/2019, S-MHMP 270734/2020, S-MHMP 759965/2020.

Případ obviněného tak není ojedinělý, ale spolek XXX postupuje tímto způsobem opakovaně.

[33] Zápis provozovatele odlišného od vlastníka je samozřejmě možný, obviněný jej navíc podložil argumentem, že je zapojen do programu sdílení vozidel, které spolek XXX nabízí, což dokládá i smlouva o sdílení vozidel. S tímto koresponduje i dokument nazvaný „Dohoda o znění stanov spolku XXX ze dne 16. 9. 2017“ (dále jen „dohoda“) podepsaný XXX, který do spisu založil odvolací orgán v odvolacím řízení. V úvodním ustanovení této dohody je popsán předmět činnosti, která spočívá v zájmu spolku šetřit životní prostředí a peníze sdílením osobních motorových vozidel, jehož hlavním cílem je vzájemně si sdílet svá vozidla. Tento na první pohled jistě ušlechtilý zájem ovšem přebijí důkazy založené ve spise a prokazují, že skutečná činnost virtuálního provozovatele je úplně v jiné sféře, než jak je spolkem prezentováno ve stanovách.

[34] Podle výpisu z registru vozidel založeného ve spise¹ je provozovatelem vozidla od 8. 6. 2020 XXX. Vlastníkem vozidla je od 6. 2. 2020 obviněný XXX, který byl rovněž v období od 6. 2. 2020 do 8. 6. 2020 provozovatelem předmětného vozidla.

[35] V článku IV. Práva a povinnosti spolku ve smlouvě o sdílení vozidel je uvedeno:

[36] „Spolek má právo užívat vozidlo člena spolku pro vlastní činnost, spočívající v umožnění užívání tohoto vozidla ostatními členy spolku.

Spolek je povinen zajišťovat a zaplatit běžný servis vozidla. Běžným servisem se rozumí zejména doplňování pohonných hmot, výměna ostatních provozních kapalin, vyjma oleje v automatické převodovce, je-li jí vozidlo člena spolku vybaveno, čištění vozidla, výměny prasklých žárovek, výměna filtrů a další nezbytný i doporučený servis, u kterého cena servisního úkonu nepřesáhne 5.000 Kč vč. DPH.

Spolek je povinen vést evidenci, kdo, kde a kdy si vozidlo člena spolku vypůjčil a kde a kdy toto vrátil.

Spolek je povinen zajistit nepřetržitý dohled nad aktuální polohou vozidla prostřednictvím elektronického prostředku. Tento elektronický prostředek nesmí být rozpoznatelný v kabině vozidla, ani v jiné části vozidla, která je uživatelsky přístupná, typicky řidiči či posádce k běžnému užití vozidla. Spolek má právo provést instalaci tohoto zařízení.

Spolek je povinen vyrozumět člena spolku v případě poškození vozidla a poskytnout součinnost při řešení tohoto poškození (zejména ve zjištění viníka a poskytnutí relevantní dokumentace).

Spolek má právo na náhradu nákladů vůči členu spolku, využil-li tento vyšší měrou souhrnně vozidla ostatních členů spolku, než je míra, ve které bylo využito vozidlo člena spolku ostatními členy spolku. Tyto náklady se vypočtou jako součin rozdílu počtu kilometrů najetých členem spolku souhrnně s vozidly ostatních členů spolku a počtu kilometrů, které ostatní členové spolku souhrnně najeli s vozidlem člena spolku, a čísla odpovídajícímu součtu právním předpisem stanovené sazby amortizace vozidla stanovené za účely výpočtu cestovních náhrad, a součinu průměrné spotřeby vozidla s cenou příslušné pohonné hmoty, dle její statistické ceny konstatované právním předpisem, podělené číslem 100.“

[37] Aby odvolací orgán ověřil, že je předmětné vozidlo užíváno v souladu s touto smlouvou a že tedy sdílení vozidel nezůstává pouze na papíře, usnesením uložil spolku XXX předložit evidenci kdo (včetně kontaktních údajů), kde a kdy si vypůjčil předmětné vozidlo, a to ode dne 3. 3. 2020 do dne 20. 12. 2022 (dle článku IV. odstavec 3 smlouvy o sdílení vozidel); a dále výstup z elektronického prostředku zajišťujícího nepřetržitý dohled nad aktuální polohou předmětného vozidla, a to ode dne 3. 3. 2020 do dne 20. 12. 2022 (dle článku IV. odstavec 4 smlouvy o sdílení vozidel). Spolek XXX však na toto usnesení nijak nereagoval. Není proto zřejmé, zda na základě smlouvy o sdílení vozidel předmětné vozidlo bylo někdy sdíleno, tj. zda je spolek XXX jako zapsaný provozovatel svěřil i někomu jinému než právě obviněnému, který zároveň i jeho majitelem.

[38] Obdobně obviněného odvolací orgán vyzval, aby předložil seznam registračních značek vozidel, která v rámci sdílení vozidel v době od 3. 3. 2020 do 21. 12. 2022 využil, a to včetně uvedení data, kdy se tak stalo. Obviněný výzvu odvolacího orgánu ponechal bez odezvy. Ačkoli sám obviněný v odvolání tvrdí, že v důsledku smlouvy o sdílení vozidel může využívat jiná vozidla, nijak neprokázal, že tak skutečně činí.

¹ List č. 3/1 spisu

[39] Na videozáznamu s názvem *videoradary.mp4*, promlouvá rozšafně osobně XXX a vysvětluje, jak služba virtuálního provozovatele vlastně funguje. V levém horním rohu videozáznamu je zobrazeno logo s označením „virtuální provozovatel“. Přepis videozáznamu uvádí odvolací orgán v plném znění včetně hovorových výrazů: „Starosta XXX se do médií chlubí tím, jak jeho obec šikanuje řidiče. Instaloval automatické radary, které provozuje soukromá firma, a město se s touto soukromou firmou dělí o peníze z vybraných pokut v poměru 45 na 55 %. To znamená, že prakticky půl na půl. No a ta obec si spočítala, že ze dvou radarů vydělá šest miliónů korun ročně. No a proto chce umístit radary i do okolních vesnic, se kterými uzavře veřejnoprávní smlouvu, protože chce vydělávat nikoli šest, ale šedesát miliónů. Hustopeče, Židlochovice, Dvůr Králové nad Labem a další desítky obcí na tom nejsou jinak. I ty si spočítaly, že z radarů mohou vydělávat velký peníze a dělat tenhle ten špinavej byznys, kde jsou ukořistěné peníze, a tak se dělí s těma soukromejma společnostma. Proto těma radarama prošpikovávají jednak svoje obce a jednak okolní obce, aby prostě vydělaly víc peněz. Byznys s řidiči je špinavá nechutná praxe podporovaná starosty, správními orgány a správními soudy. Správní úředníci rozhodující o přestupcích jsou cvičení opice, který vydávají rozhodnutí jak na běžícím pásu a vždycky s jediným účelovým cílem a sice naplnit obecní kasu, vydělat prostě peníze. Ve své rychlosti, zbrklosti a neznalosti práva avšak vidině peněz za uloženou pokutu dělají řadu chyb, ale, a to je na věci hodně smutné, je často Nejvyšší správní soud podrží. Jednoduše vymyslí nějaký účelový dokument, kterému se sice všichni, jako celá odborná veřejnost, všichni lidé, kteří stojí v právu, akorát prostě mimo soudy, tak se tomu naprosto smějou, že je to prostě absurdní, nicméně ten argument platí, k Ústavnímu soudu jít nemůžete, protože prostě se jedná o příliš malé částky na to, aby byly pro Ústavní soud projednatelný a i hloupý rozsudek je rozsudek, který platí. Zjistil jsem, že nákupy radarů jsou financovány z fondu dopravní infrastruktury. Pokaždý, když vláda zvedá spotřební daň z benzínu, argumentují politici tím, že část těch peněz jde přímo do fondu dopravní infrastruktury, ze kterého se potom financují nové silnice, případně se opravují stávající silnice. Řeknu to jednoduše, ve chvíli, kdy stát funguje tak, že místo rekonstrukce cest, které jsou často horší než na Ukrajině nebo v Indonésii, takové radary jedou jenom proto, aby obce mohly dělat byznys a dělit si prachy za pokuty s dalšíma subjekty, který jsou na to ekonomicky navázaný a že si ti vlastníci radarů dělají obrovský byznys a jako motivovat svoje úředníky systémem uložit pokutu dostaneš z toho desátek, což je jako naprosto běžná praxe, ti úředníci potom jedou, aby za každých okolností ukládali pokuty, protože z toho mají nějaký odměny. Mimochodem, finanční správa podobnej systém přiznala u daňových kontrol a prostě celý to projednání dopravních přestupků absolutně nesouvisí s právem a sleduje jeden jedinej cíl, a sice vybírat co nejvíc peněz a to tak, že podle to zároveň podporuje Nejvyšší správní soud, kterej v podstatě má mít nějaký dohled nad tím procesem a správníma orgánama a ten na to rezignoval. Tak je na místě říct ne, žádné ano. Právě proto přicházíme s virtuálním provozovatelem. Pokuty za průjezd pod automatizovaným radarem, pokuty za průjezd křižovatkou, ve který kamera čipuje, jestli nejedete na červenou, nebo pokuty za nesprávné parkování jsou totiž ukládány provozovateli vozidla. Správní orgán komunikuje s provozovatelem vozidla a pokutuje provozovatele vozidla. **A co uděláme my. Jednoduše změním provozovatele vozidla na náš spolek. Vy zůstáváte vlastníkem vozidla, který má veškerá práva včetně práva změnit provozovatele kdykoliv zpátky a my jsme provozovatelem, který má povinnosti a odpovědnost. Mimo jiné odpovědnost za to, že řidič vozidla dodržuje právní předpisy. Vtip je v tom, že i za 200 přestupků projednávaných ve společném řízení může správní orgán uložit pouze jednu pokutu. To ještě navíc ve výši nejpřísněji postižitelného přestupku, maximálně o polovinu zvýšeném. No jo no, tak my jim ty 4 000 Kč za 200 přestupků hořt dáme, to je 20 Kč za kus. Když nás bude hodně, bude to ještě míň.** Virtuální provozování auta stojí pár stovek ročně, to znamená, že míň než jedna jediná pokuta. Když nefunguje právo a ohledně automatizovaných technických radarů právo automaticky selhává, všichni si dělají, co chtějí, jen z jednoho důvodu, a sice důvodu byznysu, připomínám špinavého byznysu, a soudy to podporují, tak **nezbývá než to právo jednoduše obejít.** Mimochodem sami se zamyslete, proč asi některé obce mají uzavřenou smlouvu se soukromou firmou i s nastavením, že tato firma má z uložených pokut 70 % + 21 % DPH, až pokuty jsou od DPH osvobozený, takže má kolik, 84 % ve skutečnosti a proč by obec takovou smlouvu uzavírala. A nejhorší je, že právě tito lidé mají moralistický kecy o tom, jak jsou nebezpeční řidiči, kteří namísto 50 km/h jedou 57 km/h. to jako vážně, právě oni? Řekněte podpoře špinavého byznysu státní správy napojené na výrobce radarů, ne. Nechte si za pár stovek ročně virtuálně provozovat vozidlo a pokuty jednoduše vůbec neřešte. Veškeré pokuty budou dopravně-správními orgány řešeny rovnou s náma. Není nad pohodu, jistotu a morálně správné rozhodnutí říci nechutnému parazitování na řidičích říct ne, je morálně správné rozhodnutí. **Virtuální provozovatel vás jednoduchým, krásným trikem ochrání před všemi pokutami, které by jinak byly vám jakožto provozovateli vozidla uloženy.**

[40] Také další videozáznam s názvem souboru XXX, jak služba virtuálního provozovatele funguje². Přepis provedl odvolací orgán opět v plném rozsahu včetně hovorových nebo slangových výrazů (monolog XXX): „Pokud vás trápí pouze fotky z radarů a parkování, tak máme za 99 Kč měsíčně nejlepší řešení, že nám ty věci ani nemusíte posílat a rovnou to zahajují proti nám. Je to ten virtuální provozovatel, co máte dole a pokud máte i jiný přestupky, jako je telefonování, červená, pásy, rychlost, prostě všechno bodový plus fotky za radarů nebo parkování, tak je pro vás ideální produkt pojištění proti pokutám. (Monolog XXX) Virtuální provozovatel, co máte dole? Já si nejsem jistý, že každá tvoje followerka (sledující-pozn. odvolacího orgánu) má sice dole virtuálního provozovatele, ale nicméně bych k němu řekl pár slov. Virtuální provozovatel je náš nejlepší produkt, který jsme kdy vyvinuli. Ano, protože virtuální provozovatel funguje tak, že si necháte svoje auto, akorát si změňte v registru vozidel údaje o provozovateli (nikoli o majiteli), majitelem zůstáváte vy, záznam o provozovateli si změňte na naši společnost a s ohledem na to, že za všechny přestupky, pokuty za automatizované radary, červený parkování a tydle ty blbosti toho všechno co se rojí jako vosy po dešti, tak odpovídá právě provozovatel. Proto se správní orgán obrací rovnou na nás, pokutuje rovnou nás, vy o ničem ani nevíte, máte totální komfort a my i v případě, že bysme to takzvané projeli, tak prostě za to odpovídáme my, protože pokutu jsme dostali my, jakožto provozovatel takže vy jste úplně v klidu a opravdu to funguje na 100%. Úžasnej produkt funguje víc než rok“.

[41] Výtisk z internetových stránek virtuálního provozovatele www.virtuálníprovozovatel.cz založený ve spise je dalším listinným důkazem, který shodně jako oba videozáznamy dokumentuje podstatu produktu virtuálního provozovatele.

[42] Odvolací orgán do spisového materiálu založil článek „Dejte nám auto, zaplatíme pokuty. Známý „ochránce kuřáckých hospod“ má nový projekt, advokátní komora varuje“, ze dne 14. 3. 2018, dostupný na [Dejte nám auto, zaplatíme pokuty. Známý „ochránce kuřáckých hospod“ má nový projekt, advokátní komora varuje — HlídacíPes.org \(hlidacipes.org\)](http://Dejte nám auto, zaplatíme pokuty. Známý „ochránce kuřáckých hospod“ má nový projekt, advokátní komora varuje — HlídacíPes.org (hlidacipes.org)), z něhož je zřejmé napojení spolku XXX na projekt virtuálního provozovatele.

[43] Vzájemnou provázanost spolku XXX a produktu virtuálního provozovatele potvrzují i stanovy spolku XXX ze dne 12. 2. 2020 podepsané na ustanovující schůzi za účasti XXX a spolku XXX zastoupeného statutárním orgánem-ředitelem XXX, který je rovněž ředitelem spolku XXX.. Odvolací orgán tyto stanovy rovněž založil do spisu.

[44] Tyto dokumenty ve svém souhrnu prokazují spojitost mezi produktem virtuálního provozovatele a spolkem XXX, zapsaným jako provozovatel předmětného vozidla v registru silničních vozidel. Z bodu I (zakladatelé spolku) těchto stanov vyplývá, že spolek XXX. je podle stanov jedním ze zakladatelů spolku XXX. Spolek XXX tak produkt virtuální provozovatel fakticky obhospodařuje, což potvrzuje pravdivost výše uvedeného článku.

[45] Z článku VI výše popsaných stanov pak vyplývá, že: „Každý člen spolku má právo na to, aby jedno jeho osobní motorové vozidlo provozoval spolek nebo jiná osoba, kterou spolek určí. „Provozování vozidla“ je definováno dle § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni 30. 5. 2019, tj. jako osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel.“

[46] V příkrém rozporu se stanovami spolku XXX je námitka obviněného, že s předmětným vozidlem fakticky vůbec nedisponuje, ani je neprovozuje a tudíž považuje za absurdní, aby byl považován za provozovatele vozidla. Uvedenou námitku vyvrací stanovy v bodu VII (práva spolku) „spolek není oprávněn užívat vozidla svých členů, a to ani v případech, že tato provozuje. Na spolek nepřechází vlastnické, užívací ani dispoziční právo k těmto vozidlům; nepřechází na něj ani držba“. Z citace uvedené pasáže jasně vyplývá, že vozidlo zůstává v dispozici a užívání subjektu, registrovaného jako vlastník vozidla.

[47] Z výše uvedených podkladů pro rozhodnutí je evidentní, že vzájemné sdílení vozidel jako základní náplň činnosti provozovatele XXX je pouhou zástěrkou. Neschopnost či neochota tohoto spolku a obviněného poskytnout odvolacímu orgánu důkazy o faktickém sdílení vozidel tento závěr podporuje. Tyto podklady prokazují, že platforma virtuálního provozovatele nemá se vzájemným sdílením vozidel ani náznakem žádnou souvislost. Původní provozovatel, který se změnil na virtuálního provozovatele, má jediný

² Vybraná pasáž k virtuálnímu provozovateli začíná v čase 20:21 minut

úmysl, a to vyhnout se tímto způsobem pokutám i odpovědnosti za přestupky v silničním provozu. Model popsaný XXX na obou videozáznamech přesně odpovídá případu obviněného XXX. Vlastníkem zůstal obviněný XXX a provozovatelem se stal spolek XXX.

[48] Obviněnému je třeba dát za pravdu v tom, že správní orgán se opomněl vypořádat s jeho návrhem na výslech [REDACTED] jako statutárního orgánu spolku XXX. Odvolací orgán však v tomto zásadní porušení práv obviněného na spravedlivý proces, neboť se jedná o důkaz, který by v duchu zásady jednotnosti řízení mohl provést i odvolací orgán. Navrhovaný výslech XXX ovšem odvolací orgán provádět nebude, neboť skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn i bez využití tohoto důkazního prostředku. XXX, který je statutárním orgánem spolku XXX, osobně vnesl jasný vhléd do nabízené služby virtuálního provozovatele na obou videozáznamech, jeho výslech je tak nadbytečný.

[49] U předmětného vozidla došlo zcela v souladu s produktem virtuálního provozovatele ke změně provozovatele předmětného vozidla na spolek XXX. Majitelem předmětného vozidla přitom zůstal i jeho původní provozovatel XXX.

[50] Odvolací orgán shledává v tomto postupu vzhledem k výše uvedenému zneužití práva, neboť jediným účelem změny provozovatele vozidla není efektivní využívání předmětného vozidla jeho sdílením, jak obviněný prezentuje, ale výslovný záměr vyhnout se postihu za přestupky provozovatele vozidla.

[51] Správní orgán tak postupoval správně, když změnu provozovatele předmětného vozidla na spolek XXX vyhodnotil jako zneužití práva a nadále za provozovatele předmětného vozidla považoval XXX.

[52] Přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí provozovatel vozidla tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

[53] V případě, kdy je účastníkem řízení běžný provozovatel vozidla, zákon o silničním provozu požaduje dle § 125f a následující, aby správní orgány jednaly a komunikovaly s provozovatelem vozidla zapsaným v registru vozidel. Požadavek zákonodárce je odrazem § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého platí, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

[54] Nejvyšší správní soud definoval v rozsudku č. j. 5 As 243/2016 – 35 provozovatele vozidla jako osobu „se zvláštním postavením či způsobilostí; trestní právo v tomto ohledu užívá termínu speciální subjekt, kterým je v tomto případě ten, kdo je zapsaný v registru vozidel. Sloveso „provozuje“, je pak nutno chápat v kontextu toho, že se jedná o objektivní odpovědnost osoby, která je provozovatelem vozidla. Pouze tato osoba odpovídá za to, jak je vozidlo provozováno neboli užíváno v rámci silničního provozu, a případná odpovědnost jiné osoby, která fakticky užívala vozidlo (např. na základě nájemního vztahu), je soukromoprávní záležitostí“.

[55] Shodně pak rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 222/2017 uvedl, že „Provozovatelem ve smyslu zákona o silničním provozu je osoba, která je uvedena v registru vozidel jako vlastník. Je-li však v registru vozidel uvedena jako provozovatel osoba odlišná od vlastníka, je provozovatelem v širším slova smyslu osoba takto uvedená v registru. Je tak dána priorita evidenčního stavu nad skutečným stavem vlastnického práva nebo jiného práva k vozidlu“.

[56] V totožném rozsudku pak Nejvyšší správní soud dále dovodil, že „Pokud by však evidovaný stav v rejstříku silničních vozidel byl pouze důsledkem snahy se vyhnout deliktní odpovědnosti provozovatele a jako provozovatel (vlastník) vozidla byla v registru silničních vozidel uvedena účelově jiná osoba, než která je vlastníkem nebo která provozuje vozidlo na základě jiného právního titulu, správní orgán by při rozhodování o deliktu provozovatele k evidenčnímu stavu v registru silničních vozidel nepřihlédl“.

[57] Odvolací orgán si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud řešil v označené věci správní delikt provozovatele vozidla v poněkud odlišné situaci, kdy byl jako provozovatel zapsán původní vlastník vozidla, který již auto prodal, ale v registru vozidel byl nadále evidován jako provozovatel. Správní orgány označily za osobu odpovědnou za správní delikt nového vlastníka vozidla, s čímž Nejvyšší správní soud nesouhlasil a za osobu provozovatele považoval osobu evidovanou v registru vozidel.

[58] Nicméně jak je patrné z uvedené citace, Nejvyšší správní soud se v tomto rozsudku obiter dictum obecně vymezuje případy, na které je třeba nahlížet jako zneužití práva. Jedná se o situaci, kdy je

prokázáno, že odlišný zápis provozovatele a majitele vozidla je pouze důsledkem snahy se vyhnout delikttní odpovědnosti provozovatele a jako provozovatel (vlastník) vozidla byla v registru silničních vozidel uvedena účelově jiná osoba, než která je vlastníkem nebo která provozuje vozidlo na základě jiného právního titulu.

[59] Správní orgán od okamžiku doručení oznámení již minimálně z věci, kterou následně odvolací orgán řešil pod sp. zn. KUSP-32937/2021/DOP/Mu, věděl, že zapsaný provozovatel spolek XXX jako provozovatel spadá do kategorie virtuálního provozovatele. Proto v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 222/2017 k evidenčnímu stavu v registru silničních vozidel nepřihlédl a veškeré úkony v řízení vedl s vlastníkem vozidla XXX, kterého klasifikoval jako provozovatele vozidla naplňujícího definici v § 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

[60] Správní orgán prvního stupně zamezil v parazitování virtuálnímu provozovateli na dopravním přestupku už tím, že provedl jednotlivé úkony v řízení s obviněným XXX. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nevést řízení se spolkem XXX jako virtuálním provozovatelem odvolací orgán sdílí.

[61] Nelze pominout ani další souvislosti, které s sebou produkt virtuálního provozovatele přináší. XXX sice na videozáznamech tvrdí, že platformu virtuálního provozovatele zřídil, aby ochránil slušné řidiče (provozovatele) od zlovolného chování státních úředníků a od nezákonných praktik obcí, které si kořistí se soukromými firmami peníze z vybraných pokut. Ve skutečnosti je ovšem podstata celého produktu úplně jinde. XXX vytváří u provozovatelů prostřednictvím virtuálního provozovatele dojem beztrestnosti a nedotknutelnosti při nedodržování pravidel silničního provozu. Skutečná ochrana práv provozovatelů vozidel je u produktu virtuálního provozovatele XXX na vedlejší koleji. Nezodpovědné chování řidičů, kteří pod vlivem cílené reklamy na virtuálního provozovatele budou páchat další a další přestupky, přihraje XXX nové přestupky, další poplatky za službu virtuálního provozovatele a možnost generovat další zisk způsobem, který popsal odvolací orgán výše.

[62] Je třeba připomenout vstupní klauzuli § 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Toto ustanovení ukládá všem účastníkům provozu na pozemních komunikacích povinnost [chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen způsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu]. Ustanovení klade důraz na prevenci a zajištění bezpečnosti všech účastníků silničního provozu (cyklisté, chodci, řidiči atd.).

[63] Ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu nachází odraz ve speciálních ustanoveních zákona o silničním provozu. Ve vztahu k provozovateli vozidla jsou obecné povinnosti vyplývající z § 4 písm. a) vtěleny do § 10 ukládajících povinnosti provozovateli. Ten nesmí svěřit řízení vozidla osobě, která není tělesně, duševně nebo odborně způsobilá k řízení motorových vozidel. Provozovatel je dále odpovědný za technický stav vozidla. V neposlední řadě je odpovědný i za to, že zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. V § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu vyžaduje zákonodárce, aby řidič, kterému provozovatel svěří vozidlo do užívání, dodržoval své povinnosti a plnil pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovených zákonem o silničním provozu.

[64] Produkt virtuálního provozovatele ve své podstatě popírá naprosto prioritní veřejný zájem na zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a pozitivní smysl a účel právní normy deformuje do nepřijatelné roviny, že „provozovatel vozidla **NEMUSÍ** zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“. Jinými slovy virtuálním provozovatelem navádí XXX provozovatele a řidiče jím provozovaných vozidel k tomu, aby si bez zábran dělali v silničním provozu, co chtěli, jezdili na červenou, jezdili rychle nebo bezohledně parkovali atd. XXX evidentně v konceptu virtuálního provozovatele vychází z teze, že správní orgány budou subjekt virtuálního provozovatele v registru vozidel slepě a bezmyšlenkovitě následovat. Správní orgány napříč Zlínským krajem včetně zdejšího odvolacího orgánu se proti takovému nekalému jednání XXX důrazně ohrazují a ve svých rozhodnutích nebudou takové obstrukční praktiky založené na zneužívání práva tolerovat ani vědomě a úmyslně podporovat.

[65] Jediným skutečně účinným nástrojem, kterým mohou správní orgány obstrukčnímu jednání zabránit, je vést v každém jednotlivém případě celé řízení od okamžiku doručení oznámení přestupku, přes výzvu až po konečné rozhodnutí o přestupku výhradně s evidovaným vlastníkem vozidla, a nikoli s provozovatelem,

k čemuž ostatně vybízí v mezních případech shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 222/2017

[66] XXX nejde o nic jiného, než o další generování zisku prostřednictvím správních orgánů cestou správních žalob často za pomoci téhož advokáta. Spoléhá se na to, že při větším množství spáchaných přestupků se pro správní orgány stane procesní situace nepřehlednou a v případě správní žaloby může úspěšně namítat, že správní orgány pochybily, když nezařadily některý z přestupků do společného řízení, což může soud shledat jako nezákonné a rozhodnutí správních orgánů zrušit a uložit jim povinnost nahradit náklady řízení. Na obdobném principu generace zisku ostatně funguje také pojištění proti pokutám. V tom spatřuje odvolací orgán těžiště obstrukčního jednání a zneužití práva a dokresluje to i videozáznam³: „Virtuální provozovatel funguje tak, že si necháte svoje auto, akorát si změňte v registru vozidel údaje o provozovateli (nikoli o majiteli), majitelem zůstáváte vy, záznam o provozovateli si změňte na naší společnost a s ohledem na to, že za všechny přestupky, pokuty za automatizované radary, červený parkování a tydle ty blbosti toho všechno, co se rojí jako vosy po dešti, tak odpovídá právě provozovatel. Proto se správní orgán obrací rovnou na nás, pokutuje rovnou nás, vy o ničem ani nevíte, máte totální komfort a my i v případě, že bysme to takzvaně projeli, tak prostě za to odpovídáme my, protože pokutu jsme dostali my, jakožto provozovatel takže vy jste úplně v klidu a opravdu to funguje“.

4. Znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu:

[67] Přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

[68] Přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.

[69] V měřeném místě je rychlost upravena místní úpravou provozu na pozemních komunikacích pro jízdu mimo obec na 50 km/h, a to dopravní značkou č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost „50“.

[70] Odvolacímu orgánu je z věci, kterou projednával pod sp. zn. KUSP-47750/2022/DOP/Ků známo, že dopravní značení v místě měření je pravidelně dvakrát týdně kontrolováno správcem komunikace Ředitelstvím silnic a dálnic a jeho poškození nebylo ode dne spuštění automatizovaného měření rychlosti zjištěno. Není proto důvod pochybovat o tom, že dopravní značení bylo v pořádku i ke dni spáchání projednávaného přestupku.

[71] Odvolacímu orgánu je z téže věci rovněž známo, že před zahájením automatizovaného měření městskou policií byla veřejnost informována tiskovou zprávou a reportáží o měření na tomto místě. Informace tohoto charakteru je rovněž zveřejněna na internetových stránkách města Rožnov pod Radhoštěm.

[72] Ze snímku č. 18835, který byl pořízen dne 6. 2. 2022 v 9:30 hod., je zcela zjevné, že předmětnému vozidlu byla v místě a čase měření naměřena rychlost jízdy 70 km/h. Je tedy zřejmé, že při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h řidič vozidla jel v tu chvíli v místě měření rychlostí nejméně 67 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost tak překročil minimálně o 17 km/h.

[73] Ze snímku č. 18836, který byl pořízen dne 6. 2. 2022 v 10:10 hod., je zcela zjevné, že předmětnému vozidlu byla v místě a čase měření naměřena rychlost jízdy 90 km/h. Je tedy zřejmé, že při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h řidič vozidla jel v tu chvíli v místě měření rychlostí nejméně 87 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost tak překročil minimálně o 37 km/h.

[74] Spisový materiál dále obsahuje ověřovací list č. 154/21 ze dne 16. 8. 2021, potvrzující, že tento silniční radarový rychloměr je ověřen a lze jej používat k měření rychlosti, když platnost tohoto ověření končí

³ [redacted] dostal pokutu 30 000 Kč

dne 15. 8. 2022. Pokud tedy byla tímto přístrojem změřena rychlost předmětného vozidla dne 6. 2. 2022, nelze než konstatovat, že se tak stalo v době, kdy přístroj měl požadované metrologické vlastnosti. Odvolací orgán proto nepochybuje o tom, že předmětné vozidlo na místě měření v době spáchání přestupku překročilo nejvyšší dovolenou rychlost.

5. Podmínky projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu:

[75] Ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu normuje, že správní orgán přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[76] V daném případě obviněný žádného řidiče neoznačil, a proto správnímu orgánu nezbylo mu nic jiného, než věc vůči nezjištěnému řidiči odložit dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona a zahájí s obviněným jako provozovatelem vozidla řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

6. Přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu:

[77] Přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. K odpovědnosti fyzické osoby za tento přestupek se nevyžaduje zavinění. Za tento přestupek se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Takovýto způsob řešení lze použít tehdy, pokud porušení pravidel **bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích** nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, a to vždy, pokud porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a nemá za následek dopravní nehodu.

[78] V daném případě není pochyb o tom, že provozovatel nezajistil, aby řidič jeho vozidla (ať již jím byl kdokoli) dodržoval nejvyšší dovolenou rychlost. Způsob spáchání přestupku provozovatele je vymezen zcela v souladu se zákonem, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že odpovědnost provozovatele vozidla za projednávaný přestupek stojí na principu objektivní odpovědnosti, tj. nevyžaduje se zavinění. Jedná se o přestupek svou povahou ohrožující, není tak rozhodné, že obviněný svým jednáním konkrétně nikoho neohrozil ani neomezil.

[79] K naplnění materiální stránky přestupku provozovatele vozidla se vyjadřoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 212/2020 – 26 ze dne 20. 1. 2021: „*Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu záměrně odkazuje pouze na „znaky přestupku podle tohoto zákona“. Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tak nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva. Ke zkoumání těchto znaků je dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o přestupku provozovatele vozidla (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016 - 46). Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgány jsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Prokazování, zda jednání řidiče bylo v rozporu se zákonem v řízení o přestupku provozovatele vozidla, by odporovalo subsidiaritě odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 - 35). Obzvláště u přestupků, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (např. míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob jeho spáchání, pohnutky a osoba pachatele) na naplnění materiální stránky přestupku žádný vliv; tyto zvláštní okolnosti však správní orgán může zohlednit při stanovení správního trestu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011 - 62).“*

7. Uložení správního trestu a náhrady nákladů řízení:

[80] Pro úplnost odvolací orgán dodává, že jednání, za něž je provozovatel vozidla uznán vinným, má znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu spáchaného porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Závažnost přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu převyšuje závažnost přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, a proto se rozmezí pokuty za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 použije i pro případ, že takovéto jednání je projednáno jako přestupek provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jak vyplývá i z ust. § 125f odst. 4 téhož zákona. Za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu se mimo jiné podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uloží pokuta od 2.500 Kč do 5.000 Kč.

[81] Podle ust. § 37 přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchaný jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku, u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán, u pokračujícího, trvajících a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

[82] V projednávané věci závažnost přestupku zvyšuje skutečnost, že pokuta byla v souladu s ust. § 41 přestupkového zákona ukládána za dva přestupky téhož pachatele. Kromě toho k přestupkům došlo na frekventované pozemní komunikaci v blízkosti mateřské školy, přechodu pro chodce, křižovatky a restaurace, v místě četných sjezdů k rodinným domům. Místo spáchání přestupku zvyšuje obecnou závažnost přestupku.

[83] Odvolací orgán po posouzení všech okolností případu vyhodnotil, že pokuta uložená správním orgánem ve výši 3.100 Kč zcela odpovídá těmto kritériím.

[84] Dle názoru odvolacího orgánu výše uloženého správního trestu je svým rozsahem způsobilá k naplnění své preventivní, sankční a výchovné funkce, jakož i zásady legitimního očekávání obsažené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy správní orgán má dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

[85] Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích platí, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Prováděcí právní předpis, (a to vyhláška č. 520/2005 Sb.) stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací orgán neshledal důvodů, proč by tomu tak měl učinit i v tomto případě.

IV.

[86] Přezkoumáním podaného odvolání tedy odvolací orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení správním orgánem vydaného rozhodnutí a zastavení řízení. Přestupek byl zjištěn dostatečně spolehlivě a jeho spáchání bylo jednoznačně prokázáno. Rovněž i správní trest za tento přestupek byl uložen zcela v souladu se zákonem. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je v souladu s veřejným zájmem, současně není v rozporu s právními předpisy a ani není nesprávné, rozhodl odvolací orgán tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Poučení:

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

JUDr. Anna Kůrková
úřednice odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x XXX - do vlastních rukou
1 x MÚ Rožnov pod Radhoštěm – po nabytí právní moci
1 x KÚZK